

Συνάντησις Δευτέρα:

«ΤΥΠΟΣ ΤΙΝΟΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΙΩΝ»

(2012)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Λέγει σύγχρονος Γέροντας:

Στήν ἀρχαία Ἐκκλησία ἀπό τήν στιγμή πού πίστευε κάποιος Χριστιανός, ξεκοβόταν ἀπό τόν κόσμο, ξεχώριζε. Ζοῦσε μέσα στόν κόσμο φυσικά, ἀλλά δέν ἦταν κόσμος. Μέ τήν πάροδο τῶν αἰώνων αὐτός ὁ καθαρὸς καί γνήσιος χριστιανισμὸς νοθεύτηκε. Εἰσεχώρησε μέσα στό πνεῦμα τοῦ κόσμου. Ἔγινε ἕνας ἐκκοσμικευμένος Χριστιανισμὸς. Φθάσαμε στήν ἐποχή, πού μπορεῖ κανεὶς νά λέγεται Χριστιανός καί ταυτόχρονα νά συμμετέχη σέ ἀνεπίτρεπτες ἐκδηλώσεις καί ἐνέργειες τοῦ κόσμου. «Χριστιανός» τῆς μόδας, τοῦ χοροῦ, τῶν κοσμικῶν διασκεδάσεων. Χριστιανός τῆς καλοπέραςης.

Τί ἔφταιξε;

Παρασυρθήκαμε ἀπό τὰ συνθήματα τῶν ὀλίγων: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι γιά τούς γέροντες καί ἡ Ἁγία Γραφή γιά τούς μοναχοὺς», ἢ «Μὴ φθάνουμε στά ἄκρα», «Μὴ φανατίζουμε τὰ παιδιά», «Μέ καλὸ τρόπο, ὄχι ἀπότομα καί αὐστηρά». Μᾶς παρέσυραν ὅλα αὐτὰ καί δέν κάναμε δυναμικά παιδιά. *Ἀγωνιστέες χριστιανούες!* Ἐτοιμάσαμε καλοὺς τύπους γιά τίς ἐπιστῆμες καί τήν κοσμικὴ πρόοδο, ὄχι ὅμως θαρραλέους ἐκπροσώπους τοῦ αἰώνιου Θεοῦ κάτω στὴ γῆ.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: **Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ.....!**

Κάποτε στάθηκε ὁ Χριστὸς στήν ὄμορφη ἀκρογιαλιά τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε ψαράδες νά ρίχνουν τὰ δίχτυα τους καί τοὺς κάλεσε κοντὰ του.

«Δεῦτε ὀπίσω μου» (Ματθ. δ' 19) Ἀκολουθήστε με...! Ἐλᾶτε πίσω μου!

Θαυμαστή ἡ κλῆσις. Θαυμαστή καί ἡ ἀποδοχὴ τῆς κλήσεως ἀπὸ τοὺς ψαράδες ἐκείνους. Χωρὶς καθυστέρησι ἢ δισταγμὸ, χωρὶς διευκρινιστικὲς ἐρωτήσεις, τὰ ἀφήνουν ὅλα καί τὸν ἀκολουθοῦν. Γίνονται οἱ πρῶτοι μαθητὲς Του! Εἶναι τὰ ἀδελφικά ζευγάρια, ὁ Ἀνδρέας καί ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης. Πῶς νά ἀρνηθοῦν τήν κλῆσιν τοῦ Χριστοῦ; Τὸ πρόσωπό Του ἔλαμπε! Μαγνήτης! Μὲ δύναμι καταπληκτικὴ! Ὡ εὐτυχία, ὦ θαῦμα, ὦ εὐλογία....! *Βρήκαμε ἐκεῖνο πού ποθοῦσαμε καί πού τό ψάχναμε ἀπὸ καιρό!*

Καί σήμερα ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στέκει στὴ θάλασσα τῆς σύγχρονης κοινωνίας, ποῦναι τόσο ταραγμένη, ποῦχει τόσα κύματα καί τόσες πλανεύτρες φωνές. Μᾶς καλεῖ, ἀπλώνει τὸ χέρι Του. Καλεῖ ἰδιαίτερα τὰ παιδιά, τοὺς νέους, ποῦναι ἡ ξεχωριστὴ του ἀγάπη.

Παιδιά τῆς Ἑλλάδος! Παιδιά τοῦ 21^{ου} αἰῶνα! Ἐλᾶτε κοντὰ μου! Ἀκολουθήστε με...!

Οἱ πρῶτοι μαθητὲς τοῦ Κυρίου ἦταν στήν ὁμάδα τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ, γνῶριζαν γιά τὸν Μεσσία, περιμέναν τὸν Χριστὸ καί ὅταν τὸν εἶδαν ἔτρεξαν κοντὰ του.

Ἐμεῖς γνωρίζουμε γιά τὸν Χριστό; Ποῦ θά μάθουμε γι' Αὐτόν;

Ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν παιδιῶν εἶναι θέμα μεγάλο καί δύσκολο. Εἶναι ἡ τέχνη τῶν τεχνῶν κατὰ τὸν Γρηγόριο τὸν Θεολόγον. **«Τέχνη τεχνῶν ἐστὶ ἄνθρωπον ἀγειν»**, γράφει.

Κι ὁ Ἄπ. Παῦλος ὑπογραμμίζει τὸ καθῆκον ὄλων μας πρὸς τὰ παιδιά. Γράφει: Πρέπει νά ἀνατρέφωται **«ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου»**.

Διαπαιδαγώγησις δέν εἶναι μόνον ἡ μετάδοσις γνώσεων καί πληροφοριῶν, δέν εἶναι μόνον ἐκπαίδευσις. Εἶναι καί ἀνατροφή καί ἀγωγή. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μόνον σάρκα καί λογικὴ εἶναι καί ψυχὴ καί χρειάζεται καί τήν κατὰ Θεὸν παιδαγωγία, δηλαδὴ χριστιανικὴ ἀγωγή. *Κατηχητικὴ, ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή*, πού σημαίνει σύνδεσμο τῶν παιδιῶν μέ τὸν κρίκο τῆς Ἐκκλησίας.

Φυσικά οἱ γονεῖς εἶναι οἱ πρῶτοι καθοδηγοὶ τῶν παιδιῶν, δεῦτεροι ἔρχονται οἱ διδάσκαλοι καί ἀκολουθοῦν οἱ κατηχητὲς, οἱ ἱερεῖς καί πνευματικοὶ πατέρες. Σ' αὐτούς πέφτει τὸ μεγαλύτερο βᾶρος.

Θά ἔχετε ἴσως ἀκούσει, παιδιά, ἀπὸ μερικοὺς νά λένε πῶς τὸ Κατηχητικὸ καί ἡ Ἐκκλησία ναρκώνει τὰ παιδιά, τοὺς νέους. Ἔε, ὄχι! Τὸ κατηχητικὸ δέν κοιμίζει τοὺς νέους. Εἶναι ἀγωνιστικὸ σάλπισμα, πού ξεσηκώνει σέ ὄμορφους ἀγῶνες. Στὸ Κατηχητικὸ, γινόμαστε *«ὁμάδα Χριστοῦ»*.

✦Γνωρίζουμε τὸν ἀρχηγὸ μας, τὸν Χριστό. ✦Μαθαίνουμε τὰ ὄπλα μας: Ἐλπίδα, πίστι, ἀγάπη,

✦ Προποννούμεθα. Καί ✦ βλέπουμε και ποιές θ' είναι οι κατακτήσεις μας, τό μετάλλιο και τό κύπελλο πού θά πάρουμε σάν νικητές του ὄμορφου ἀγώνα.

Ἡ ομάδα του Χριστοῦ δέν εἶναι κάτι καινούργιο. Δέν εἴμαστε οἱ πρῶτοι, πού μαζευτήκαμε ἐδῶ και δημιουργήσαμε μιὰ ομάδα παιδιῶν του Χριστοῦ. Εἶναι παλαιά. Πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια ἀπό τότε πού ὁ Χριστός ἦρθε στον κόσμο και ἔφτιαξε τήν πρώτη ομάδα μέ τους δώδεκα μαθητές. Ἀπό τότε μυριάδες νέοι δέχτηκαν τήν κλήσιν του. Τόν ἀκολούθησαν. Οἱ ἐκλεκτότεροι νέοι ὅλων τῶν ἐποχῶν ἦταν Χριστιανοί. Τά δυνατότερα και μεγαλύτερα πνεύματα μέσ' τους αἰῶνες ἦσαν και εἶναι Χριστιανοί. Παιδιά τῆς ἡλικίας σας, κορίτσια και ἀγόρια ἀγάπησαν τό Χριστό. Δέν παρασύρθηκαν ἀπό τά διάφορα συνθήματα. Δέν ἔκαναν ὅ,τι τους ἔλεγε ὁ κόσμος, ἀλλά ὅ,τι τους ἔλεγε ὁ Χριστός και τό Εὐαγγέλιό Του. Δέν μόλυναν τήν ψυχή τους. Ἔμειναν ἀγνοί και καθαροί. Πίστεψαν τόσο δυνατά στην ἀλήθεια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγάπησαν τόσο φλογερά τό Σωτήρα τους, ὥστε ὅταν τους ζήτησαν νά κάνουν ὑποχωρήσεις και νά ἀρνηθοῦν τήν Πίστιν τους, προτίμησαν νά χύσουν τό νεανικό τους αἷμα. Αὐτοί εἶναι πρωταθλητές, ἥρωες! Οἱ σηματοφόροι του ἀγώνα του Χριστοῦ! Αὐτοί πηγαίνουν μπροστά κι ἐμεῖς πρέπει νά ἀκολουθοῦμε. Αὐτοί νά εἶναι τά πρότυπά μας! Αὐτοί τά ἰνδάλματά μας!

Μή σᾶς πλανεύουν οἱ σειρήνες του κόσμου. Μή κλονίζεσθε. Ἀγαπήστε τόν Χριστό! Ἀκολουθήστε Τον! Καλό εἶναι τώρα νά ζήσουμε ἀπό κοντά ἕνα τέτοιο νέο. Νά μάθουμε πῶς μεγάλωσε.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (Α' Τιμ. δ' 12).

«Στήν μικρή πόλι τῆς Λυκαονίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τά Λύστρα γεννήθηκε και μεγάλωσε ἕνα ἄνθος, πού τό εἶχε προορίσει ὁ Θεός νά εὐωδιάζῃ και νά μεταδίδῃ του Χριστοῦ τήν εὐωδία εἰς τόν κόσμο». Μέ αὐτές τίς λέξεις ἀρχίζει ὁ συναξαριστής τήν βιογραφία του Ἁγίου, πού θά γνωρίσουμε σήμερα. Του ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου.

Εἶναι παιδί εἰδωλολάτρου πατρός, ἀλλά πολύ πιστῆς Ἰουδαίας μητρός. Ἀπό τά ἀπαλά του χρόνια ἡ Εὐνίκη, ἡ μητέρα του, βοηθουμένη και ἀπό τήν μητέρα της, τήν Λωῖδα, τόν φέρνει σέ ἐπικοινωνία μέ τόν λόγον του Θεοῦ. Δέν ἤθελε ὁ γυιός της νά μεγαλώσῃ ἀκούγοντας και διαβάζοντας τους μύθους, τίς ἀσχήμιες και τά ἀκατανόμαστα πάθη τῶν εἰδωλολατρῶν. Προτίμησε νά σταλάξῃ στην τρυφερή και εὐπλαστή ψυχή του τό δροσερό νερό ἀπό τίς ἀστήρευτες πηγές τῶν θείων Γραφῶν.

Ὅταν ὁ Ἁπ. Παῦλος, κατά τήν πρώτη περιοδείαν του φθάνει στά Λύστρα και διδάσκει τά πλήθη, ὁ μικρός Τιμόθεος παρακολουθεῖ τό κήρυγμά του. Ὁ λόγος του Θεοῦ γεμίζει τήν ὠραία ψυχή του και τήν ἐτοιμάζει γιά μεγάλα ἔργα και ὑψηλὴν ἀποστολή. Ὁ Ἁπ. Παῦλος διακρίνει ὅτι ὁ νεαρός, πού στέκει μπροστά του και μέ προσοχή τόν παρακολουθεῖ, διαθέτει πολλά προσόντα γιά τό ἔργο του Εὐαγγελίου. Χαιρεται, μαθαίνει γι' αὐτόν και προσεύχεται εἰς τόν Κύριο νά τόν ἰκανώσῃ νά γίνῃ συνεργός του.

Ὁ Τιμόθεος ὅσο μεγαλώνει, τόσο και δείχνει τίς πλούσιες ἀρετές, μέ τίς ὁποῖες εἶναι στολισμένος. Ἡ νέα πίστις τόν ἔχει συγκλονίσει. Εἶναι ἕτοιμος νά συγκακοπαθῆσῃ μέ τόν διδάσκαλόν του γιά τήν διάδοσίν της. Καί ὁ δάσκαλος, ναί, τόν παίρνει μαζί του. Ἐκτιμᾷ τά ἠθικά και διοικητικά προσόντα του, τήν ἀρετὴν του και τήν σύνεσίν του. Παρά τήν νεότητά του παρουσίαζε ζωή φρονίμου και ἐναρέτου γέροντος και σύντομα τόν χειροτονεῖ ἐπίσκοπο.

Νέος στην ἡλικία ὁ Ἁγ. Τιμόθεος ἐπωμίζεται τήν ἐπισκοπική εὐθύνη στην ἀνθηρὴ Ἐκκλησία τῆς Ἐφέσου. Ὁ Ἁπ. Παῦλος, ὁ διδάσκαλός του και πνευματικός του Πατέρας, του δίδει προφορικές ὁδηγίες πρὶν και μετά τήν χειροτονία, ἀλλά του γράφει και δύο ἐπιστολές μέ πολύτιμες συμβουλές. Πῶς θά μπορέσῃ νά ἀνταποκριθῇ στις εὐθύνες του, ὥστε και τους χριστιανούς νά ὠφελήσῃ και τήν δική του ψυχή νά σώσῃ. Ἀνάμεσα στις συμβουλές αὐτές θά ξεχωρίσουμε σήμερα μιὰ πολύ σπουδαία, πού κι ἐμεῖς πρέπει νά ἀκολουθήσωμε. **«Τύπος γίνου τῶν πιστῶν»!** (Α' Τιμ. δ' 12).

Τί τονίζει ὁ Ἁπ. Παῦλος ἐδῶ; Τί συμβουλεύει τόν Τιμόθεο; (...).

Μάλιστα! Νά προσέξῃ τό παράδειγμά του..... : > «Εάν θέλῃς νά ἐπιδράσῃς ἀποτελεσματικά στό ποιμνιό σου, τότε φρόντισε νά γίνῃς «τύπος», ὑπόδειγμα ὅλων τῶν πιστῶν. Νά σέ βλέπουν και νά λένε: Αὐτός πραγματικά πιστεύει. Τά ζῆ αὐτά πού λέει. Ἐφαρμόζει αὐτά πού διδάσκει. Εἶναι ἀξιαγάπητος. Εἶναι πραγματικά πρότυπο ἀνθρώπου! Κι ἐμεῖς νά του μοιάσουμε»!

Ἐπὶ ἤρχῃ ὅμως ἕνα βασικό ἐμπόδιο και αὐτό ἔπρεπε νά ὑπερνικηθῇ.

Γνωρίζετε ποιό ἦταν τό βασικό αὐτό ἐμπόδιο; (...)

Σωστά! Ἦταν πολύ νέος. Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν ἐμπιστεύονται τους νέους, διότι τους λείπει ἡ εἴρα τῆς ζωῆς, ἡ ὠριμότητα, κάποιος εἶναι ἴσως ἀσταθεῖς, κι ἄλλοι ἀντιμετωπίζουν πολλούς

πειρασμούς. Τό ἀναφέρει καθαρά ὁ Ἀπ. Παῦλος, Παρά τήν νεότητά σου νά ἔχης ζωή συνετοῦ καί ἐναρέτου γέροντα, ὥστε κανεῖς νά μήν καταφρονῇ τό νεαρόν τῆς ἡλικίας σου.

Πράγματι εἶναι ἐμπόδιο, ἀλλά πρέπει νά ὑπερνικηθῇ. Πῶς; (...)

Τήν ἀπάντησι τήν δίδει ὁ Θεῖος Παῦλος στόν ἴδιο στίχο. Τιμόθεε, παιδί μου, π ρ ὀ σ ε χ ε:

♦ *Στά λόγια σου:* Νά εἶναι σοβαρά, ἀληθινά, ποτισμένα στό ἅγιο θέλημα. ♦ *Στήν συμπεριφορά πού θά ἔχης στίς συναναστροφές σου:* Στό βάδισμα, στό πῶς θά κάτσης, στό χαμόγελο, στή χειραψία.

♦ *Στήν ἀγάπη πού θά δείχνης πρός ὄλους:* Νά ὑπάρχη κατανόησις, ἐξυπηρετικότητα, πηγαία εὐγένεια. ♦ *Στήν πνευματική ζωή πού μέ τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θά ζῆς:* Νά σέ διακρίνη βαθειά εὐσέβεια, πού θά ξεχειλίζη σέ κάθε στιγμή, ἰδιαίτερα στήν ὥρα τῆς προσευχῆς καί τῆς θείας λατρείας. ♦ *Στήν πίστι:* Πίστις ξεκαθαρισμένη, σίγουρη, συνειδητή, ἀτράνταχτη. ♦ *Στήν ἀγνότητα καί καθαρότητα τῆς ζωῆς σου:* Στούς λογισμούς, στό βλέμμα, στήν ἐκφρασι τοῦ προσώπου, στό δρόμο καί τίς συζητήσεις, ὅπου θά φαίνεται ὁ ἀνώτερος, ὁ συνετός ἄνθρωπος.

Ἐνα τέτοιο παράδειγμα πάντοτε μιλάει, πάντοτε καθηλώνει καί ἐπιβάλλει τόν ἄνθρωπο καί ἰδιαίτερα τόν νέο, διότι ἀποδεικνύει ἀριότητα χαρακτήρος, καί φανερώνει ἄνθρωπο σωστό, ὄριμο, ἀξιόλογο, σπάνιο. Καί τό σημαντικώτερο, πείθει ὅτι δέν εἶναι ἀπλά λόγια ἢ πίστις, ὅτι τό Εὐαγγέλιο ἐφαρμόζεται, ἢ χριστιανική ζωή εἶναι κατορθωτή. Κι αὐτό δίνει ἐλπίδα, ἐμπνέει, ἐνθουσιάζει, παρακινεῖ καί τούς ἄλλους νά ἀκολουθήσουν.

Ὁ Ἅγιος εἶναι σίγουρο πῶς ἦταν ὑπόδειγμα «*Ἀγωνιστοῦ χριστιανοῦ!*»
Θαρραλέος ἐκπρόσωπος τοῦ αἰώνιου Θεοῦ κάτω στή γῆ. Ἐμψύχωνε καί ἐνεθάρρυνε μέ τό παράδειμά του. Τό δέ τέλος του; Ἄντάξιο μιᾶς ζωῆς τελείως ἀφιερωμένης στόν Θεόν.

Ἐμεῖς, οἱ νέοι τοῦ 21^{ου} αἰ., ξεπερνᾶμε τά καθημερινά γιά τά αἰώνια; ➤
Εἴμαστε ὑπόδειγμα ἀγωνιστῶν Χριστιανῶν; Τί συμβουλεύουν οἱ σύγχρονοι Πατέρες;

ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Εἶναι τραγικό νά ζοῦμε στήν μετὰ Χριστόν ἐποχή χωρίς Χριστό. Δέν πρέπει νά παραμελοῦμε τόν πολύτιμο θησαυρό, πού ἔχουμε, τήν ψυχή μας. Νά βάλουμε στό πρόγραμμά μας τήν καθημερινή συνομιλία μέ τόν Οὐράνιο Πατέρα, μέσω τῆς προσευχῆς, νά διαβάζουμε κάτι πνευματικό. Π.χ. ἕνα σύνθημα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή θά μᾶς φέρη γαλήνη, χαρά. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὠφελεῖ, ἢ ἐξομολόγησις ἐνισχύει καί ἡ Θεία Κοινωνία χαριτώνει.

Λοιπόν ἐδῶ στήν ομάδα μας μᾶς δίνεται διπλή εὐκαιρία. Καί νά βλέπουμε τό καλό καί νά δίνουμε τό καλό παράδειγμα. Ἄν ἐδῶ πού εἶναι ὅλες οἱ συνθηκῆς εὐνοϊκές, προσπαθήσουμε νά πραγματοποιήσουμε τήν θεόπνευστη ἐντολή τοῦ κορυφαίου ἀποστόλου, στό σπίτι, στή γειτονιά, στό σχολεῖο, στό φροντιστήριο, θά εἶναι εὐκόλο μέ τήν χάρι Του νά συνεχίσουμε τόν καλό ἀγῶνα, γιά νά γινόμαστε τύποι, ὑποδειγματικοί δηλαδή Χριστιανοί. Τό σύνθημά μας; ➤

ΣΥΝΘΗΜΑ: «**Ὑποδειγματικοί Χριστιανοί**».

ΡΗΤΟΝ: «**Τύπος γίνου τῶν πιστῶν**».

Ἄς ζητήσουμε τώρα ὅλοι μαζί ἀπό τόν Κύριο νά μᾶς καθοδηγῇ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Σέ εὐχαριστοῦμε διότι πολλά μᾶς ἐδίδαξες σήμερα μέ τίς συμβουλές τοῦ ἀποστόλου Παύλου πρός τόν μαθητήν του Τιμόθεο, ἀλλά καί μέ τόν βίο τοῦ Ἁγίου. Σέ παρακαλοῦμε, Κύριε, φώτισέ μας γιά νά γνωρίσουμε καί νά ἐκτιμήσουμε κι ἐμεῖς τήν ἀλήθειάν σου. Καί ἀξίωσέ μας νά συντελέσωμε μέ τούς λόγους μας καί μέ τό χριστιανικό μας παράδειγμα, ὥστε νά γνωρίσουν καί ἄλλοι ἄνθρωποι τήν ἀλήθειάν σου καί νά πιστεύσουν εἰς Ἐσένα.**

Ἀμήν».

ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ

.....καί ἄν ἀφρίζει τό κῦμα καί ἄν λυσοῦ τό μπουρίνι!
Ὁ Χριστός σου ἐσένα Ὁδηγός στό σκαρί!

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ἀπό τήν ζωή τῶν Ἁγίων (Ἀρχιμ. Γεωργίου Ι. Δημοπούλου), Ὁ Χριστός ὁ μόνος Ὁδηγός (Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη), Ἁγιογραφικά Ἀναγνώσματα. (Χαρούμενοι Ἀγωνιστές)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Πρός τήν Νίκη, Κιβωτός.

